

[Indenrigsministeren.]

vedstadsproblemet iøvrigt. Dette er forklaringen på, at spørgsmålet nu, medens overvejelserne med hensyn til hovedstads-kommissionens forslag foregår, stadig er stillet i bero.

Carsten Raft: Det kan nok være, at det ikke er så besværligt som i andre lande, men der var jo nok en mening med at lave tre forskellige ordninger. Meningen var antagelig den, at de skulle passe til de tre forskellige størrelsestyper. Da man også må tage de forhold i betragtning, jeg har nævnt, hvilket den højtærede minister har givet mig ret i, og da der foreligger ønske fra de pågældende kommuner, ser jeg ingen grund til at lade midlertidigheden blive ved, denne midlertidighed, der begyndte, da hovedstadskommissionen blev nedsat, og som stadig vedvarer. Der er ingen mening i, at befolkningen derude skal have vanskeligheder af den grund; der er ingen mening i, at kommunestyret skal have ganske særlige forhold at arbejde under. Hvis der ikke nu meget hurtigt i efteråret forelægges et forslag til en hovedstadsordning, som har mulighed for at blive ført igennem i vintrens løb, må det være således, at befolkningen befries for disse vanskeligheder. Det skal heller ikke være en afpresning overfor befolkningen, så den går ind på en hovedstadsordning, som den ellers ikke ønsker, for ikke at skulle fortsætte med disse forhold.

Nu synes jeg, tiden er inde til, at der kommer handling, og det bliver eventuelt nødvendigt for andre at forelægge de forslag, som ministeren ikke mener at kunne komme med på grund af midlertidigheden, for det er muligt — og det er Gentofte beviset på — at rette de vanskeligheder, der er for en så stor kommune, der er under landkommunalordningen, uden nogen som helst konsekvenser for hovedstadsordningen, forbindelse med amtet eller lignende forhold, der skal ordnes i forbindelse med hovedstadsordningen. Det kan gøres, og derfor henstiller jeg intrængende på befolkningens vegne, at det bliver gjort, eller at vi får en hovedstadsordning, som kan blive til gavn for befolkningen.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg må fremdeles fastholde, at landkommunallovens rammer er så vide, at der ikke er noget i vejen for, at en kommune som Lyngby kommune meget let kan administrere sine forhold under landkommunallovens rammer. Såvidt jeg erindrer, var forholdet

det, at indbyggerantallet i Gentofte var betydeligt større, end det nu er i Lyngby, før man fik den ordning, som nu gælder i Gentofte. Men jeg erkender, at der er visse spørgsmål, bl. a. skatteligningen, som godt kan begrunde, at man, når indbyggertallet er vokset så stærkt, som det er i Lyngby, så indfører en anden ordning, eventuelt overfører denne kommune til kommuner med købstadsrettigheder.

Jeg kan imidlertid ikke være enig med det ærede medlem i, at dette spørgsmål ikke hænger sammen med hele ordningen af hovedstadsproblemet. Der er både et hensyn at tage til Københavns amt og et hensyn at tage til de store spørgsmål, som er fælles for hovedstaden og for omegnskommunerne. Der er en hel række spørgsmål, som må klares i fællesskab, og disse spørgsmål trænger sig på. Jeg kan blot nævne en ting som forsyningen med drikkevand. Det er et spørgsmål, som er meget vanskeligt at klare for den enkelte kommune. Det er et spørgsmål, som må løses i større sammenhæng. Men jeg håber, at forholdene må udvikle sig på den måde, at det bliver muligt at få et forslag frem i den kommende rigsdagssamling, og at de forhandlinger, der føres for tiden dels med Københavns kommune, dels med kommunerepræsentanter for omegnskommunerne, må resultere i, at vi kan forelægge et forslag i den næste ordentlige rigsdagssamling, hvor vi så også kan få klaret spørgsmålet om de store omegnskommuners omdannelse til købstadskommuner.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg beder allerede nu de ærede medlemmer om at være forberedt på aftenmøde, da behandlingen af dagsordenens punkter næppe vil kunne tilendebringes i eftermiddagsmødet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg med den opgave at undersøge, om den gældende lovgivning til værn mod forbrydelser imod statens selvstændighed og sikkerhed m. m. er tilstrækkelig effektiv.

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Chr. H. Christensen, Victor Gram, Hækkerup, Frode Jakobsen, Lindberg, Steen, Evald Christensen, Holm, Per Federspiel, Thisted Knudsen, Ladefoged, Pedersen-Nyskov, Ole Bjørn Kraft og Thestrup.*